घूर्ण्यम्,	घूर्ण्यम्,	जुघूर्णिष्यम्,	जोघूर्ण्यम्;
ईषद्घूर्णः-दुर्घूर्णः-सुघूर्णः;		—	—
घूर्ण्यमानः,	घूर्ण्यमानः,	जुघूर्णिष्यमाणः,	जोघूर्ण्यमानः;
घूर्णः,	घूर्णः,	जुघूर्णिषः,	जोघूर्णः;
घूर्णितुम्,	घूर्णयितुम्,	जुघूर्णिषितुम्,	जोघूर्णितुम्;
[1]घूर्णा,	घूर्णना,	जुघूर्णिषा,	जोघूर्णा;
घूर्णनम्,	घूर्णनम्,	जुघूर्णिषणम्,	जोघूर्णनम्;
घूर्णित्वा,	घूर्णयित्वा,	जुघूर्णिषित्वा,	जोघूर्णित्वा;
संघूर्ण्य,	संघूर्ण्य,	सञ्जुघूर्णिष्य,	सञ्जोघूर्ण्य;
घूर्णम् २, घूर्णित्वा २,	घूर्णम् २, घूर्णयित्वा २,	जुघूर्णिषम् २, जुघूर्णिषित्वा २,	जोघूर्णम् २; जोघूर्णित्वा २.

(474) "घूर्ण भ्रमणे" (VI-तुदादिः-1339. अक. सेट्. पर.)

'भूवाद्योः घुणिघूर्ण्योः स्तां घोणते घूर्णते शपि।
भ्रमणेऽत्र तुदाद्योः शे स्यातां घुणति घूर्णति॥' (श्लो. 19) इति देवः।

अस्य धातोः परस्मैपदित्वात् शतरि—[A]घूर्णन्-घूर्णयन्, घूर्णिष्यन्, घूर्णयिष्यन्, जुघूर्णिषन्-न्ती, जुघूर्णिषिष्यन्-न्ती-ती, इति इमानि रूपाणि भवन्तीति विशेषः। अन्यानि सर्वाण्यपि रूपाणि पूर्वोक्तभौवादिकघूर्णतिवत् (473) बोध्यानि।

(475) "घृ सेचने" ([-भ्वादिः-938. सक. अनि. पर) [अ]

'—घरेद् धारयेद्, यद्दीप्तौ क्षरणे जिघर्त्ति तदिंद केचिद् विदुः छान्दसम्॥'
(श्लो. 33) इति देवः।

---

1. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति स्त्रियामकारप्रत्ययः।

A. 'विद्रोणनेष्वघुणिता मदघूर्णदक्षा युद्धे सुरानपि खरोत्कुरिताः खुरन्तः॥' धा.का. 2-76.

[अ] 'अविशेषविहिताः शब्दा नियतविषया दृश्यन्ते। घरतिरस्मायविशेषेणोपदिष्टः। स 'घृतं घृणा घर्म' इत्येवंविषयः।' इति, 'तृज्वत् क्रोष्टुः' (7-1-95) इति सूत्रस्थभाष्यात् नियतविषयोऽयं धातुरिति पुरुषकारव्याख्यानात् (श्लो. 33) अवगम्यते।